

UNIT - I

SUBNAME - அய்யா அண்ணா

CLASS - I MA TAMIL

CODE - GTA 12

சென்னை நகராட்சி

பழமொழி நானூறு

தெளிவான உரையுடன்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

அசோக மரத்தின் நிழலிலே அமர்ந்து, அந்நாளிலே அறம் உரைத்த பெருமான் அருகதேவன். அவன் திருவடிகளைப் பணிந்து, தொன்மையான பழமொழிகளுள் நானூறு மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, நான்கு அடிகளையும் இனிமையாகச் செய்து; முன்றுறை அரையன், உலகிற்கு உபகாரமாக இந்த நூலை அமைத்தான். இனிய பொருள் துறைகள் செறிந்த வெண்பாக்கள் இவை நானூறு ஆகும்.

பிண்டியின் நீழல் பெருமான் அடிவணங்கிப்
பண்டைப் பழமொழி நானூறும்--கொண்டினிதா
முன்றுறை மன்னவன், நான்கடியும் செய்தமைத்தான்
இன்றுறை வெண்பா இவை.

(பிண்டி-அசோக, பண்டைப் பழமொழி - தொன்றுபடு பழமொழி எனச் சான்றோரால் சொல்லப்படுவது; நூலாசிரியரே இதனைப் பாடினார்; அதனால், இது தற்சிறப்புப் பாயிரம் ஆயிற்று. 'இவற்றை அனைவரும்' 'சுற்று மனங் கொண்டு சிறந்து விளங்குக' என்பது' ஆசிரியர் குறிப்பாகக் கூறுவது ஆகும்.

அருகதேவன் வணக்கம்

1. அருகன் அடி போற்றுவோம்!

அவித்து அடக்குவதற்கு அருமையானவை ஆசைகள். அந்த ஆசைகளை அவித்து, மெய்ஞ்ஞானத்தைக் குற்றமற உணர்ந்தவன் அருகதேவன். பரந்தகடல் சூழ்ந்த அகன்ற இடத்தையுடைய இப்பெரிய உலகத்திலே அவன் திருவடிகளைத் தமக்கு உரிமையாகும்

படியாகத் தம் உள்ளத்திலே தெளிந்து உணர்ந்தவர்கள் எவரோ, அவர்களே பெரியவர்கள். பெரிய செயல் செய்த உடம்பிலுள்ள இருக்கும் உயிரும் பெருமை உடையதாயிருக்கும் அல்லவா! அது போலவே, பெரிய செயல் செய்த அவர்களின் உயர்வும் பெரியதாகும்.

அறிந்திற்று ஆசினு உணர்ந்தவன் பாதம்
விடில் சூழ்ந்த வியன்சென்மா ஞாலத்து,
உரியதன்றி கண்ணுந்நார் ஓக்கமே, போலப்
பெரியதன் ஆவி பெரிது.

உடலின் சிறந்த செயல்கள் உயிருக்கும் சிறப்பைத் தரும். 'பெரிய தன் ஆவி பெரிது' என்பது பழமொழி. ஆசு-குற்றம். செயற்கரிய செய்வாரே பெரியர்; இவ்வுலகில் தும்புல இச்சைகளை அவித்தலே செயற்கரிய பெருஞ்செயல்; அச் செயலைச் செய்து உயர்ந்த பெரியோனின் திருவடிகளை உளங் கொள்வோம். இப்படி உளம் கொள்பவரும் ஆசைகளை அவித்துப் பெரியவராக விளங்கிப் பெருமையடைவர் என்பதும் இதன் கருத்தாகும்.

நூல்

2. மேல்நிலை அடைதல்

மணல் மேடுகளிலே விளங்கும் அடும்பின் கொடிகளிலே, பூச்சன் மலிந்திருக்கும் கடற்கரை நாட்டிற்கு உரியவனே! மிகுதியான பழிச் செயல்செனை ஒருவன் அதிகமாகச் செய்து விட்டால், மீண்டும் அந்தப் பழியைப் போக்கிக் கொள்ளத்தக்க வழிகளையும் அவன் அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்படி அறியாதவன் மேல்நிலையடைதல் என்பது ஒரு போதும் நடவாததாகும். (அகலினுள்) உள்ள நிலைநீர் துளும்பக் குளித்துத் தூய்மையாவேன் என்பது போல, அது ஒரு போதும் நடக்க முடியாததேயாகும்.

மிக்க பழிபெரிதும் செய்தக்கால், மீட்டற்றகுத்
தக்கது அறியார், தலைசிறந்தல்--எக்கர்
அடும்பு அலரும் சேர்ப்பு 'அகலுள்நீ ராலே
துடும்பல் எறிந்து விடல்.'

பழியொடுபட்ட வாழ்வு பயனற்ற வாழ்வு. (அகலுள் நீராலே)
துடும்பல் எறிந்து விடல்' என்பது பழமொழி. துடும்பல் எறிதல்
(நீர் துளும்பிவிழக் குதித்து நீராடல்.)

3. அறநெறியாளனுக்கு உபதேசம்

மாறுபாடில்லாத செயல்களின் மூலமாகவே ஒருவன் பெரும் பொருள் பெற்றான். அந்தப் பொருள் வந்து சேர்ந்த வகையும் அதற்கான முதலீடும் அப்படியே அறநெறிக்கு மாறுபாடில்லாதது. அங்ஙனமானால், 'பலதிறப்பட்ட வகைகளால் எல்லாம் அறம் செய்வாயாக' என அவனிடம் சான் றோர் சினந்து கூறவேண்டாம். அப்படி அவர் கூறினாலும், அது சர்க்கரையிற் பாலின் கவை மயக்கமடையும் நிலைமையினைப் போன்றதேயாகும்.

தக்கமில் செய்கைப் பொருள்பெற்றால், அப்பொருள்
தொக்க வகையும் முதலும் அதுவானால்,
'மிக்க வகையால் அறஞ்செய்க' என வெகுடல்
அக்காரம் பால்செருக்கும் ஆறு.

பாலிலே சர்க்கரை சேர்த்ததும் இனிப்புச் சுவை கூடி, அது மேலும் விரும்பப்படுவது போல, அத்தகையோனைத் தரும காரியங்களிலே ஈடுபடத் தூண்டுவதனால், அவன் மேலும் சிறப்பே அடைவான். (அக்காரம் பால் செருக்கும் ஆறு) என்பது பழமொழி.

4. தளராதவன் செல்வனாவான்

ஒருவனிடம் உள்ளது அவனுடைய உள்நூர்க்காரர்கள் மிகச்சிறிய அளவினதே என்று உணர்ந்ததான சிறு முதலே என்றாலும், அதனையும் இகழ்ந்து ஒதுக்காமல் பேணி அவன் தன் தொழிலை முயற்சியுடன் வளர்க்க வேண்டும். விளங்கும் அணிகலன்களை அணிந்தவனே! பழைய மணரிலேயுள்ள ஆரவாரமிகுந்த கடைத்தெருவிலே மேய்ந்த பழைய கன்றே என்றாலும், அதுவும், பின் ஒரு காலத்திலே வளர்ந்து எருதாக்கிச் சிறப்படைதலும் உண்டல்லவோ?

உள்ளூர்வரால் உணர்ந்தாம் முதலெலினும்
என்னாமை வேண்டும்; இலங்கியாய்--தள்ளாது
அழுங்கல் முதுபதி அங்காடி மேயும்
பழங்கன்று ஏறாதலும் உண்டு.

கைமுதல் சிறிதேயானாலும், விடாமுயற்சியினால் அதனைப் பெரிதாக்கித், தன்னை இகழ்ந்த ஊரும் மெச்ச வாழலாம்;

வேண்டும். 'அங்காடி மேயும் பழங்கன்று' என்றும் உண்டு என்பது பழமொழி.

கோடியவன் பூங்காட்டான்

பெரிய புன்னை மரத்திலுள்ள பூக்களின் நறுமணமானது, புன்மையான புலால் நாற்றத்தினைப் போக்கி விடுகின்ற கூற்றுறைகளை உடையவனே! சிறு பிராணிகளை அடித்துத் தின்னும்போது அவை வருந்தும். அதுகண்டு, தின்னும் பெரிய விலங்குகள் அஞ்சி அவற்றைத் தின்னாது போவதில்லை. அதுபோலவே, எப்போதும் கொடிய செயல்களையே செய்பவரான கீழ்த்தரமானவர்கள், தம்மேல் பெரும் பழிச்சொற்கள் ஏறிக்கொண்டே போவதைக் கண்டாலுங்கூட, அதனைப் பொருட்படுத்தாது, அவற்றிலேயே மீண்டும் மீண்டும் ஈடுபடுவார்கள்.

கருந்தொழில் ஆய கடையாயார் தம்மேல்
பெரும்பழியேறுவ பேணார்--இரும்புன்னை
புன்புலால் தீர்க்கும் துறைவ! மற்று அஞ்சாதே
தீன்பது அருவதன் கண்.

கீழ்மக்கள் கீழ்த்தரமான செயல்களைப் பழிக்கு அஞ்சியும் கூடக் கைவிட மாட்டார். 'அஞ்சாதே தீன்பது அருவதன் கண்' என்பது பழமொழி.

6. தருமம் செய்யுங்கள்

தோன்றுவதற்கு அருமை உடையதாகிய மக்கட் பிறப்பினைப் பெற்றுள்ளோம். அதனால், முடிந்த வகைகளிலே எல்லாம் தரும காரியங்களைச் செய்துவருக. கொஞ்சமும் மாற்றுவதற்கு இயலாதவண்ணம் அஞ்சப்படும் நோய், முதுமை, அருங்கூற்று ஆகியவை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இறக்கும்படியான நிலையிலே தருமஞ் செய்யலாமென்று ஒதுக்கிவைத்தால், அந்த வேளையிலே, தருமம் செய்ய இயலாதபடி அறிவுமயக்கமும் வந்து சேர்ந்துவிடலாம்.

தோற்றம் அரிதாய மக்கட் பிறப்பினால்
ஆற்றும் துணையும் அறஞ்செய்க!-மாற்றின்றி
அஞ்சம் பிணிமூப்பு அருங்கூற் றுடனியைந்து
துஞ்ச வருமே துயக்கு.

யாக்கையின் நிலையாமை கூறினார். தருமத்தை இளமையிலேயே செய்க; பின்னர் பார்த்துக்கொள்ளலாமென்றால் அது முடியாதும் போசலாம் 'அஞ்சம் பிணி, மூப்பு அருங்கூற்று உடனியைந்து துஞ்ச வருமே துயக்கு' என்பது பழமொழி.

7. கோழைக்குப் பாதுகாப்பே கிடையாது!

வலிமை உடையவர்களின் துணையுடையவர்கள் என்றாலும், தம் அளவிலே வலிமையில்லாதவருக்கு, வலிமையைப் பெய்து, அவரைப் புகழிலே நிலைபெறுத்துதல் எவராலும் ஆகுமோ? ஆகவே ஆகாது வெண் மேகங்கள் தங்கும் சோலைகளையுடைய மலை நாடனே! எப்படிப்பட்ட துணைகளை உடையவர்களானாலும், உள்ளத்திலே அஞ்சி நடுங்கும் கோழைகளாக இருப்பவர்களுக்குப், பாதுகாக்கும் அரண் என்பது எதுவுமே கிடையாது என்று அறிவாயாக.

வன்சாப்பு உடையர் எனினும் வலிபெய்து
தஞ்சாப்பு இலாதாரைத் தேருன்றல் ஆகுமோ
மஞ்சருழ் சோலை மலைநாட் யார்க்கானும்,
அஞ்சவார்க் கில்லை அரண்.

'வலிமை' என்பது ஒருவர்க்குத் தம்பால் அமைவதே யல்லாமல், பிறர் ஊட்டலாலும், அரண் முதலிய பாதுகாப்பாலும், துணையாலும் அமைவதன்று 'அஞ்சவார்க்கு இல்லை அரண்' என்பது பழமொழி.

8. குடிப் பெருமையின் கிறப்பு

தாயினாலே யானாலும், தந்தையினாலே யானாலும், யாதாயினும் ஒரு சிறப்புக் கூறப்படுதல் இல்லாமலே, தம் வாயினாலேயே தம்மைப் பெருமையாகக் கூறும் தற்புகழ்ச்சி யாளர்களைப் பிறரும் புகழ்தல், புகழ்பவருக்கு ஒரு துன்பமும் தருவதன்று, என்றாலும், அது அடுப்பின் ஓரத்திலே முடங்கிக் கிடக்கும் நாயினைப் புலியாகும் என்று சொல்வது போலப் பொருத்தமில்லாத பொய்ப் புகழ்ச்சியே யாகும்.

தாயானும் தந்தையா லானும் மிகவின்றி
வாயினமீக் கூறும் அவர்களை ஏத்துதல்,
நோயின்றி எனினும், அடுப்பின் கடைமுடங்கும்
நாயைப் புலியாம் எனல்.

குடிப்பெருமை இல்லாதவர் உயர்ந்த பண்பினர் ஆதல் இல்லை. அவருடைய போலித் தோற்றங்கண்டு புகழ்வதெல்லாம், பொய்யான புகழ்ச்சியே அல்லாமல் உண்மைப் புகழ்ச்சியாகாது. 'அடுப்பின் கடைமுடங்கும் நாயைப் புலியாம் எனல்' என்பது பழமொழி.

9. மகனுக்குச் செய்யவேண்டியது

ஒரு தகப்பன் எந்த வகையிலே யானாலும், தன் மக்களைச் செம்மையான நெறியிலேயே மேம்பட்டு நிற்குமாறு அதற்குத் தகுதியானவற்றையே செய்தல் வேண்டும். தான் செய்த பாவையே ஒரு சிற்பிக்குப் பின்னர் தெய்வமாவது போல, அப்படிச் செந்நெறியிலே மக்களை நிலையாக நிற்கச் செய்தால், அம்மக்கள் பிற்காலத்தில் தந்தையாலும் போற்றப்படும் உயர்ந்த பெருநிலையினை அடைவார்கள்.

எந்நெறியானும் இறைவன் தன் மக்களைச்
செந்நெறிமேல் நிற்பச் செயல்வேண்டும்--அந்நெறி
மான்சேர்ந்த நோக்கினாய்! ஆங்க, அணங்காகும்
தான்செய்த பாவை தனக்கு.

மக்களைச் செந்நெறிமேல் செல்லுதலில் தகுதியுடைய வராக்குதல்தான் ஒரு தந்தையின் கடமை. அணங்கு - தெய்வம். பாவை - செதுக்கிய சிலை 'அணங்காகும் தான்செய்த பாவை தனக்கு' என்பது இதிலுள்ள பழமொழி. 'இறைவன்' என்றதால், ஓர் அரசன் தன் குடிமக்களைச் செந்நெறிமேல் நிற்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் இதனால் அறியப்படும்.

10. முகஸ்துதிக்கு மகிழ வேண்டாம்

மூங்கில்கள் அடர்ந்திருக்கும் மலைகளுக்கு உரியவனே! தம்மவரேயானாலும், ஒருவர் தம்மைப் புகழ்ந்து பேசுகின்ற சமயத்திலே, அந்த முகஸ்துதிக்கு மனமகிழலாகாது. அப்படிப் பேசுதலை உடனேயே தடுத்துவிடவேண்டும். தம்முடையனவே என்றாலும், பொருத்தமில்லாத ஆபரணங்களை எவரும் அணிவ தில்லை அல்லவா?

தமரேயும் தம்மைப் புகழ்ந்துரைக்கும் போழ்தில்
அமராது அதனை அகற்றலே வேண்டும்.
அமையாரும் வெற்பு! அணியாரே தம்மைத்
தமவேனும் கொள்ளாக் கலம்.

முகஸ்தியை விரும்பினால், உள்ளத்து அகந்தையே நிறையும். அதனால், அது தம்மவராலே சொல்லப்பட்டாலும் தம் நல்ல ஒழுக்கத்திற்கு ஊறு செய்வதினால் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது அன்று என்பதாம். 'அணியாரே, தம்மைத் தமவேனும் கொள்ளாக் கலம்' என்பது பழமொழி. கொள்ளாக் கலம் - பொருத்தாத நகைகள்.

11. அறிவு ஆடை போன்றது!

அறிவினாலே வந்த பெருமைகளே பெருமைகளாகும். அவை ஒன்றும் இல்லாத ஒருவன், பிற செல்வங்களினாலே பெருமை உடையவனாதல் எங்ஙனமாகும்; பொலிவுபெறச் செய்தலையுடைய இரத்தினாபரணமும், பொன்னாபரணமும், சந்தனமும், மாலையும் ஆகிய இவைபோன்ற அணி வகைகள் எல்லாம், உடுத்தும், ஆடைக்குப் பின்னரே கருதி மதிக்கப்படுவன அல்லவா?

அறிவினால் மாட்சியொன்று இல்லா ஒருவன்
பிறிதினால் மாண்ட தெவனாம்?--பொறியின்
மணிபொன்னும் சாந்தமும் மாலையும் இன்ன,
அணியெல்லாம் ஆடையின் பின்.

ஆடையின் மேல் அவ்வணிகளையும் அணியின் அழகு தரும். அதுபோல, அறிவுடைமையின்மேல் பிற செல்வங்களும் சேரின் பயன்தரும். இன்றேல் தருவதில்லை. 'அணியெல்லாம் ஆடையின் பின்' என்பது பழமொழி. ஆடையே முதன்மையானது என்பது கருத்து.

12. வம்புக்காரனின் வாய்

நன்மை, தீமைகளை அறிந்து நடக்கத் தெரியாதவர்களு டைய திறமையில்லாத சொற்களைக் கேட்க நேர்ந்தால், அதற் காக வருத்தப்படாதவர் போல, அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் இருந்து விடுங்கள், பிறர்மீது இரக்கம் இல்லாது பழி தூற்றும் இயல்புடைய வம்பலர்களின் வாயை அடக்குவதற்காகக் கருதிச் செல்பவர்களே, ஊர்ப் பொதுவிடத்தைத் தாழிட்டு வைக்க முயன்றவர்கள் போன்ற அறியாமை உடையவராவார்கள்.

தெரியா தவர்தம் திறனில்லால் கேட்டால்,
பரியாதார் போல இருக்க!--பரிவுஇல்லா
வம்பலர் வாயை அவிப்பான் புகுவரே,
அம்பலம் தாழ்கூட்டு வார்.

